

سیستم فیزیولوژی قلب

علی حاتمی^{۱*}، یوسف ولی زاده^۲، آیدین مرادخانی^۳

^۱دانشگاه سراسری فنی حرفه‌ی قضی طباطبایی

^۲مدرس دانشگاه، دانشگاه سراسری فنی حرفه‌ی قضی طباطبایی

^۳دانشجوی دکترا فیزیک پزشکی نانو، عضو رسمی سازمان پژوهشگران کشور

چکیده

قلب که از مهم ترین بخش‌های بدن محسوب می‌شود و می‌توان گفت برای خود یک عضله‌ی بسیار مهم در بدن می‌باشد چرا که خوردن و مواد غذایی و اکسیژن را به تمام بدن انسان می‌رساند و همچین به از بین بدن مواد زائد را از بدن جدا می‌کند قلب در حال استراحت در حدود ۷۰ بار در دقیقه می‌تپد دل انسان بین دو شُش در بدن جا دارد و به گونه‌ای قرار گرفته‌است که سر آن به سوی چپ و پایین کج است. هر تپش قلب حدود هشت دهم ثانیه زمان می‌خواهد که این زمان شامل ۱، ۰ ثانیه انقباض دهلیزها، ۳، ۰ ثانیه استراحت قلب می‌باشد. بافت قلب نیز هم‌چون دیگر بافت‌های بدن نیاز به تغذیه دارد که تغذیه قلب بر عهده عروقِ کرونری (تاجی) است اما امروزه با پیشرفت صنعت و همینطور نامناسب بودن مواد غذایی سلامتی انسان‌ها را به خطر انداخته است. این موضوع به حدی مهم می‌باشد که طبق آمار از هر ۴ نفر بزرگ‌سال به فشار خون مبتلا هستند و اگر این استاندارد غذایی رعایت نشود این آمار تا ۶۰ درصد نیز افزایش می‌یابد و مهم ترین بخش نیز درمان می‌باشد اگر ساختار پزشکی به شکل مدرن و از فناوری‌های روز دنیا در این بخش استفاده نکند ممکن است مشکلات قلبی کل جامعه را فراگیرد. فناوری نانو می‌تواند در این امر می‌تواند بسیار حائز اهمیت باشد دارورسانی هوشمند‌های پردازمانی از جمله مدرن ترین روش پزشکی می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: زندگی مدرن، قلب، بیماری، پزشکی، نانو، فناوری، استرس، فیزیک پزشکی، ساختار قلب، پیشگیری، ذرات مغناطیسی

مقدمه

شیوه‌های مدرن زندگی کردن با به اصطلاح آپارتمان نشینی می‌تواند امروزه باعث استرس‌های فراوان شود در کنار آن تغذیه نامناسب نیز از جمله مهم ترین بخش‌های زندگی است که امروزه جامعه را به خطر انداخته و نسل آینده با مشکلات زیادی مواجهه می‌شود این مشکلات از جمله حمله‌ی قلبی سکته‌های قلبی بیماری‌های کلیوی و... می‌باشد

داشتن یکی رژیم غذایی نامناسب استفاده از الکل و ورزش نکرد همه‌ی این‌ها باعث به وجود آمدن مشکلات جدی می‌باشد مشکلات مرتبط با شیوه زندگی مدرن در جهان در حال افزایش است، این نتیجه گزارش کمیسیون بهداشت اروپا است که زیر نظر اتحادیه اروپا فعالیت می‌کند. براساس این گزارش کشورهای در حال توسعه مثل هند، بزریل، چین، روسیه، ترکیه و کشورهای شرق اروپا بیشترین مشکلات را در این زمینه دارند. به گفته دکتر بانوس کاناوس از مرکز تحقیقات بیمارستان لندن «این تصور که افزایش فشار خون مختص افراد مسن است، اشتباه است.

در کشورهای در حال توسعه، با توجه به عادات و رفتار جدید و افزایش استرس، شاهد موارد زیادی از فشار خون کنترل نشده در گروه‌های سنی ۳۰ و ۴۰ سال هستیم.

ساختار قلب

می‌توان گفت قلب یک عضو عضلانی است که در کیسه فیبروزی بنام پریکاردیوم قرار دارد و در سینه جای گرفته است این فاصله بین قلب و پریکاردیوم را مایعی آبکی می‌توان گفت پر می‌کند دیواره‌های قلب بسیار پیچیده می‌باشد و این دیواره‌ها می‌توان گفت بنام میوکاردیوم نامگذاری شده است و سطح دیواره‌های داخلی قلب که در تماس با خون است و به وسیله یک لایه نازک بنام اندوتلیال پوشیده می‌شود که در اصطلاح به آن اندوتلیوم گفته می‌شود (این لایه پوششی نه تنها سطح داخل قلب بلکه سطح داخلی تمام عروق را می‌پوشاند). قلب انسان به دو نیمه راست و چپ تقسیم می‌شود که هر یک شامل یک دهلیز و یک بطن است. در بین هر یک از دهلیزها و بطنها یک دریچه دهلیزی-بطنی (AV) وجود دارد که اجازه جریان خون از دهلیز به بطن را می‌دهد اما از بطن به دهلیز را نمی‌دهد. دریچه AV سمت راست تری کاسپید و دریچه AV چپ میترال نامیده می‌شود. باز و بسته شدن این دریچه‌ها بصورت غیر فعال (passive) و بر اثر اختلاف فشار بین دو سمت دریچه‌ها می‌باشد. هنگامی که فشار خون در دهلیز بیشتر از بطن مربوطه باشد دریچه باز می‌شود و جریان از دهلیز به بطن برقرار خواهد بود. بر عکس هنگامی که بطن منقبض شود فشار داخلی بیشتری نسبت به دهلیز پیدا می‌کند و دریچه بین آنها به شدت بسته می‌شود. بنابراین خون بطور طبیعی بدرون دهلیزها برگشت داده نمی‌شود بلکه از بطن راست بدرون تنہ شریان ششی و از بطن چپ بدرون آئورت رانده می‌شود. برای جلوگیری از برگشت دریچه‌ها به سمت دهلیزها (در اثر فشار)، دریچه‌ها به برجستگی‌های عضلانی (بنام عضلات پاپیلری توسط رشته‌های فیبری بنام chordae tendinae) محکم می‌شوند. این عضلات باعث باز و بسته شدن دریچه نمی‌شوند. آنها فقط حرکت دریچه‌ها را محدود می‌کنند و مانع برگرداندن آنها می‌شوند.

مجرای بطن راست به شریان ششی و بطن چپ به آئورت نیز دارای دریچه می‌باشد که به ترتیب دریچه ششی و دریچه آئورتی نامیده می‌شوند (به این دریچه‌ها در اصطلاح نیمه هلالی هم گفته می‌شود). این دریچه‌ها اجازه جریان خون به درون شریانها را در طی انقپاض بطئی می‌دهند اما از حرکت خون در جهت عکس در خلال استراحت بطئی جلوگیری می‌کنند. آینها هم شبیه دریچه‌های AV بصورت غیر فعال عمل می‌کنند و باز و بسته بودنشان به اختلاف فشار دو طرف آنها بستگی دارد. یک نکته مهم دیگر درباره دریچه‌های قلبی اینست که، در حالت باز، مقاومت بسیار ناچیزی در برابر جریان بوجود می‌آورند. بنابراین اختلاف فشار‌های بسیار ناچیز برقراری جریان از خلال آنها کافی است. در حالت بیماری، یک دریچه ممکن است بقدرتی باریک شود که حتی در حالت باز هم مقاومت بالایی در برابر جریان خون اعمال می‌کند. در چنین حالتی قلب در

هنگام انقباض می‌باشد یک فشار بالای غیر طبیعی برای ایجاد جریان از خلال دریچه تولید کند. دهانه وریدهای اجوف فوقانی و تحتانی (به دهلیز راست) و دهانه وریدهای ششی (به دهلیز چپ) فاقد دریچه است. با این وجود، انقباض دهلیزی مقدار ناچیزی خون را بدردون وریدها عقب می‌زند زیرا انقباض دهلیزی باعث وارد آمدن فشار و بسته شدن دهانه وریدها (در محل اتصال به دهلیز) می‌شود و این مقاومت بالایی در برابر جریان برگشتی خون بوجود می‌آورد (در واقع مقدار جزئی خون به درون وریدها عقب زده می‌شود که همین علت تولید پالس وریدی در وریدهای گردنی در هنگام انقباض دهلیزی می‌شود).

خونرسانی قلب

خون پمپ شده در قلب بسیار هوشمندانه عمل می‌کند چرا که مواد غذایی و تولیدات نهایی متابولیک را با سلوهای میوکاردی مبادله نمی‌کند به عبارتی دیگر خونی که از داخل با دیواره‌های قلب تماس دارد. عضله قلبی هم مانند سایر اعضاء خون خود را از طریق شریانهای دریافت می‌کنند که از آثرت منشعب می‌شوند. به شریانهای خون رسان به میوکاردیوم، در اصطلاح شریانهای کرونر (Coronary arteries) گفته می‌شود و جریان خون از طریق آنها را جریان خون کرونری می‌نامند. شریانهای کرونر از قسمت بسیار ابتدایی آثرت منشعب شده و به یک شبکه منشعب از شریانهای کوچک، آرتربولها، مویرگها، ونولها و وریدها (شبیه دیگر اعضاء) ختم می‌شوند. اکثر وریدهای کرونر به یک ورید بزرگ واحد بنام سینوس کرونری (coronary sinus) می‌ریزند که به دهلیز راست تخلیه می‌شود.

پزشکی مدرن

پیشرفت روز افزون امروز می‌تواند بسیاری از مشکلات امروزه ما را حل برای اینمنتظر فناوری نانو در امر پزشکی می‌تواند بسیار حائز اهمیت می‌باشد که امروزه شاخی به نام نانو در پزشکی به وجود آمده است نانو ذرات مغناطیسی در تصویربرداری پزشکی باعث شده است که پیش بینی در پزشکی بسیار بالا رود در زمینه‌ی نانو بحث اندازه و همینطور جنس ساختار مواد بسیار حائز اهمیت است و برای این منتظر استفاده از خواص فیزیکی و شیمیایی آنها و انواع پوشش‌های استفاده شده و مزایای بسیار بلقوه‌ی دارد.

ویژگی‌های مورد نیاز برای نانوذرات در تصویربرداری مغناطیسی

گشتاور بالا و یکنواختی سوپرپارامغناطیسی

پایداری کلوبیدی بالا در شرایط فیزیولوژیک (Glycine) غلظت بالای نمک، تغییرات (pH)

توانایی گریز از سیستم رتیکلولاندوتیال

سمیت پایین و زیست‌سازگاری بالا

قابلیت عملکردی شدن برای اتصال به گونه‌های فعال زیستی مثل پروتئین و نوکلئیک اسی

| | | | |
|------|-----------|----|------|
| ذرات | ویژگی‌های | در | مؤثر |
|------|-----------|----|------|

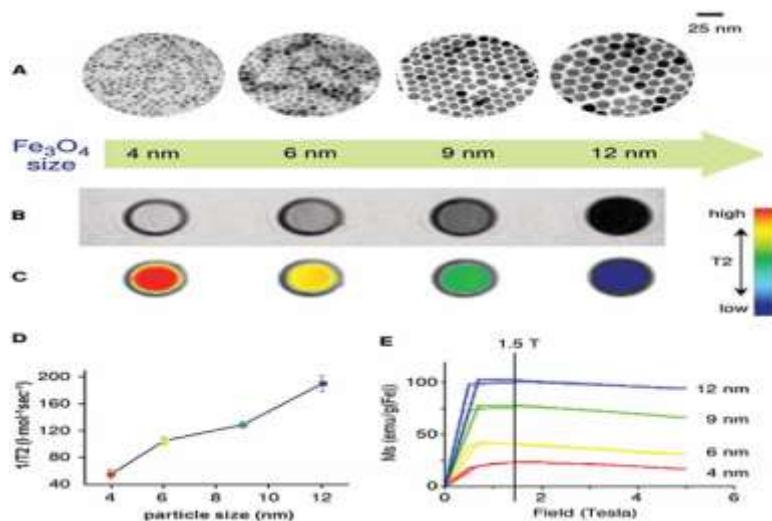
| |
|---|
| کیفیت و ویژگی‌های مورد نیاز برای نانوذرات به عنوان عوامل کنترال است، به مواد هسته‌ای ذرات، توزیع اندازه ذرهای، بار سطحی ذرات، پایداری در محلول آبی و مایعات فیزیولوژیکی، شیمی فضایی نانوذرات، خواص مغناطیسی مطلوب و خصوصیات شیمیایی مولکول‌های عملکرگ در سطح ذرات بستگی دارد. |
|---|

اندازه

آزمایشات نشان می‌دهد قطر نانوذرات مغناطیسی بر روی میزان تشدید سیگنال و نیمه عمر ذرات در بدن مؤثر است. بررسی‌ها نشان داده است که ذرات با قطر ۱۰ نانومتر نیمه عمر بیشتری نسبت به ذرات با قطر ۳۰ و بزرگ‌تر دارند.

$$\frac{1}{T_2} = (32\pi NA[M]/405000rD) \gamma I^2 \mu^2 \{6.5j_2(\omega s, \tau) + 1.5j_1(\omega I, \tau)j_1(0, \tau)\}$$

نسبت ژیرومغناطیسی پروتون در آب، M_N : مولاریته محلول نانوذرات، $w_{Fe_3O_4}$: عدد آووگادرو، T_2 : گشتاور مغناطیسی نانوذرات، $W_{Fe_3O_4}$: فرکانس لارمور محلول الکترونیک و T_2 : فرکانس لارمور پروتون‌های آب است طبق فرمول شماره ۱ بین اندازه ذره و میزان کاهش T_2 و بنابراین کنتراست تصویر رابطه وجود دارد. ذراتی با سایزهای ۱۲، ۹، ۶ و ۴ نانومتر داریم و هر کدام گشتاور مغناطیسی خاص خود را دارند، به طوری که تحت میدان ۱.۵ تیون مغناطیسی به ترتیب $102, 80, 43$ و 25 است. گرادیان آسایش‌پذیری یا $T_2/1$ از T_2 به $56, 106, 130$ و 190 افزایش می‌یابد که همان گرادیان کنتراست تصویر است. همان‌طور که سایز ذرات از ۴ به ۱۲ می‌رسد تفاوت رنگ از سفید تا سیاه دیده می‌شود و همان‌طور که سایز ذرات بزرگ می‌شود شدت سیگنال‌های MRI کاهش می‌یابد. شکل (۱-۱) ارتباط سایز و شدت سیگنال را نشان می‌دهد



شکل (۱-۱)

از طرف دیگر بررسی‌ها نشان داده است که ذرات با قطر 10 نانومتر نیمه‌عمر بیشتری نسبت به ذرات با قطر 30 و بزرگ‌تر دارند

مقیاس ساختاری به حدی اهمیت دارد که مسیرهای ورودی در سیستم عکس برداری بسیار مهم بوده و ساختار شکل به صورت کامپوزیتی می‌باشد یعنی ساختار به شکل هسته و پوسته می‌باشد و پوسته به شکل خاصیت سوپر رسانا می‌باشد نانوذرات مغناطیسی بر اساس قطر کلی آن‌ها که شامل هسته و پوشش است، دسته‌بندی می‌شوند: SPIO-های دهانی با سایز بین 300 nm و $3/5$ μm که از طریق مسیر دهانی مصرف می‌شوند و غالباً در جهت تصویربرداری سیستم گوارشی به کار می‌روند.

(SPIO)-های استاندارد (SSPIO) با اندازه $150-60$ nm (SPIO)-های خیلی کوچک (USPIO) با اندازه $100-40$ nm (SPIO)-نانوذرات مونوکریستال آهن اکسید (MION) که زیرمجموعه USPIO است با سایز حدود $30-10$ nm ذرات بزرگ‌تر از 50 nm که شامل کریستال‌های چندگانه هستند.

ذرات با سایز کمتر از 50 nm در کارهای تصویربرداری مولکولی در شرایط درون‌تن استفاده می‌شود، بنابراین (SPIO)‌ها تمام انواع (CLIO، MION، USPIO، MIONT) هایی که با پوشش دکستران اتصال متقاطع دارند را شامل می‌شوند روش تهیه نانوذرات مغناطیسی به منظور استفاده در MRI

روش‌های بسیار دقیقی برای کنترل ذرات و ساختار وجود دارد که بهترین روش امروزه روش سل ژل می‌باشد در روش سل ژل ساختار با کنترل دقیق و همینطور با کیفیت بالا ساخته می‌شود نانوذرات کریستالیتی نسبتاً ضعیفی دارند و ترکیبات شیمی فضایی گسترهای دارند. در مقابل، روش‌های با شرایط بدون آب و دمای بالا، کنترل اندازه بهتری را نشان می‌دهند، تک کریستال‌های زیادی تولید می‌کنند و شیمی فضایی خوبی دارند. تنها مشکل این روش‌ها حلالیت کم در آب است؛ بدین منظور از پوشش‌های مختلف استفاده می‌کنند نوع پوشش برای افزایش زیست‌سازگاری، تغییر بار سطحی ذرات، افزایش نیمه عمر آن‌ها در خون و بهبود عملکرد و اختصاصیت ذرات استفاده می‌شود

انواع پوشش‌ها در جدول (۱-۲) از جمله لیگاندھای دو عاملی، پلیمری، سیلوکسان (siloxane)، میسل‌های فسفولیپیدی پگیله شده) که این ذارت توانایی اتصال به پپتیدهای Tat برای نشانه‌گذاری سلولی را دارند و در بعضی مواقع از ۲،۳- dimercaptosuccinic acid (DMSA) استفاده می‌شود. شلات‌های کربوکسیلات را به آهن متصل می‌کند، اتصال متقاطع دی سولفیدی بین لیگاندھا ایجاد می‌کند و همچنین گروههای تیول را روی سطح می‌نشاند که امکان اتصال به مارکرهای اختصاصی و عملکردی را به دنبال دارد. این ذرات پایداری بالایی در آب و بافر سالین فسفات و شرایط پرنمک دارند و بنابراین گزینه مناسبی برای اتصال به مارکرهای سرطانی در شرایط درون‌تن و برون‌تن هستند شکل (۱-۲)

| مواد پوشش | مزایا |
|---------------------------|--|
| Citric,gluconic,oleic | هسته SPIO بزرگ با پوشش نازک از ترکیب ارگانوفیلیک |
| Dextran | نیمه عمر پلاسمایی بالا |
| Polycarboxymethyl dextran | کاهش قطر، افزایش نیمه عمر پلاسمایی |
| Polyvinyl alcohol | نیمه عمر طولانی در پلاسمای خون |
| Starches | زیست‌سازگاری، دسترسی زیستی و پایدار نگه داشتن pH، همراه با قابلیت تغییر سطحی |
| PMMA | حامل دارو رسانی مخناطیسی |
| PLGA | پوشش زیست‌سازگار تأثیرگذار تغییر سطحی |
| PAM | ماتریکس با قابلیت به دام انداختن ذرات چندگانه |
| PEG | افزایش نیمه عمر در پلاسمای خون، قابلیت تغییر شیمیایی سطح |
| PEG-lipid | پوشش نازک و الحالات زیستی در دسترس |
| Silane | واکنش نسبت به الکل و عوامل جفت‌شدن سیلان نشان می‌دهد |
| Silica | پوشش خنثی و زیست‌سازگار |

شکل (۱-۲)

یکی از پوشش‌هایی که برای افزایش آب‌دوستی نانوذرات آهن اکسید استفاده شده است، سیلیکا است که مشکل آگلومره شدن در خون را دارد که به همین دلیل به جای آن از دکستران استفاده کرده‌اند که پایداری بیشتری در شرایط فیزیولوژیکی دارد و به این ترتیب انواع اشکال SPIO ها ساخته شد.

نواعی از نانوذرات بر پایه اکسید آهن قابل استفاده در MRI با ذکر ویژگی‌های کاربردی آن‌ها دیده می‌شود. شکل (۱-۳)

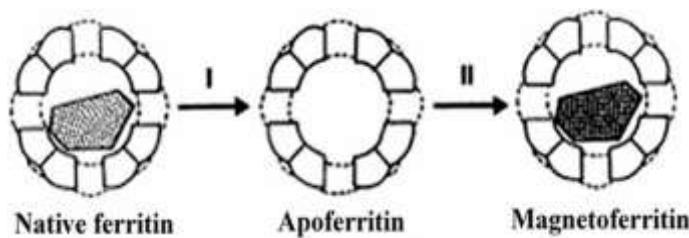
| عامل | اندازه هسته اکسید آهن (ناتومتر) | اندازه کلی ذره (ناتومتر) | مواد پوشاننده | آسایش T_2 ($L \text{ mol}^{-1} \text{ S}^{-1}$) | نیمه عمر در خون |
|------------------------------|---------------------------------|--------------------------|---------------|---|-----------------|
| AMI-121(Lumirem; Gastromark) | 10 | 300 | سیلیکون | 72 | کمتر از ۵ دقیقه |
| AMI-25 Feridex; Endorm | 6-5 | 150-80 | دکستران | 98 | ۶ دقیقه |
| SHU 555A (Resorvist) | 4-2 | 62 | کربودکستران | 151 | ۵,۳ |
| AMI-227(Combidex; Sinerem) | 6-4 | 40-20 | دکستران | 53 | کمتر از 24 ساعت |

شکل (۱-۳)

انواع نانوذرات مغناطیسی برپایه SPIO

نانو ذرات اکسید آهن تک کریستال (MION) و آهن اکسید به صورت کراس لینک شده (CLIO)

ساختار نانو و عمر نانو بسیار حائز اهمیت می باشد چرا که در داروسازی می توان گفت عمر پایدار در داروسازی بسیار اهمیت دارد برای این منظور در این پروژه از ذرات آهن و دکستران برای لینک دادن و پوشش دادن استفاده شده است طبق آزمایش های انجام شده نشان می دهد که استفاده از ذرات آهن اکسید که شامل آهن اکسید مونوکریستال با پوشش های دکستران هستند دارای نیمه عمر بیشتری نسبت به ساختار و ذرات دیگر دارند در این ذرات اندازه مرکز آهن اکسید ۲,۸ nm و اندازه با پوشش دکستران حدود ۳۰nm-۳۰nm است در این میان می توان گفت امروزه بعد از مقیاس کوچک بودن هوشمند سازی نیز بسیار حائز اهمیت می باشد یعنی داروسازی باید به یک مسیر هوشمند سازی نیز هدایت شود در این میان مگنتو فریتین وظیفه ذخیره کردن آهن در بدن می باشد که در آن به شکل طبیعی در حالت ساختار کامپوزیتی می باشد یعنی ساختار به شکل هسته فری هیدراته ۶ نانومتری و پوسته پلی پپتیدی آپوفریتین است در شکل (۱-۴) ساختار مگنتو فریتین به شکل پوسته و هسته دیده می شود



شکل (۱-۴)

برای این منظور استفاده از فناوری های روز دنیا می تواند در امر پیشگیری و پیشگیری بسیار حائز اهمیت باشد در بحث های مغناطیسی می تواند مباحثت گرما درمانی و همان هایپردرمانی یعنی درمان به شکل غیر تهاجمی باشد چرا که با ذرات هوشمند که در بالا نیز به آن اشاره شد می توان به همین راحتی در هوشمند سازی ذرات در مقیاس نانو انجام داد ساخت داروهای هوشمند می توان گفت داروسازی را به یک مسیر هوشمند سازی می برد که در حقیقت موجب پیشرفت در امر پیشگیری می باشد.

نتیجه‌گیری

هر امروزه استفاده از فناوری های روز دنیا در حقیقت باعث شده است که مسیر داروسازی و پزشکی عوض شود در کنار آن زندگی مدرن باعث به وجود آمدن خطرات سلامتی در وضعیت روز مره شده است شیوه های مدرن زندگی که باعث می شوند انسان ها استرس های فراوانی داشته باشند، ممکن است باعث صدمه شدید ارگان های اصلی بدن از جمله قلب، بروز سکته

قلبی، بیماری کلیوی و فراموشی شود برای این منظور پزشکی باید به شکل کاملاً مدرن در راستای پیشگیر در زندگی به حساب آید

منابع و مراجع

۱. آناتومی عمومی تألیف ایمان شمایلی یگانه نشر جامعه نگر چاپ چهارم سال ۱۳۹۱

۲. سلامت نیوز (کد خبر ۱۳۸۶-۰۰،۰۰،۰۲)

1. Saleminejad, Hossein. www.vajehyab.com. Retrieved 2018-07-13.
2. Saleminejad, Hossein. . www.vajehyab.com. Retrieved 2018-07-13.
3. Taber, Clarence Wilbur; Venes, Donald (2009). Taber's cyclopedic medical dictionary. management. Oxford university press. F a Davis Co. pp. 1018–23. ISBN 0-8036-1559-0.
4. Hall, John (2011). Guyton and Hall textbook of medical physiology (12th ed. ed.). Philadelphia, Pa.: Saunders/Elsevier. p. 157. ISBN 978-1-4160-4574-8.
5. Keith L. Moore; Arthur F. Dalley; Anne M. R. Agur. "1". Clinically Oriented Anatomy. Wolters Kluwel Health/Lippincott Williams & Wilkins. pp. 127–173. ISBN 978-1-60547-652-0.
6. Cecie Starr; Christine Evers; Lisa Starr (2 January 2009). Biology: Today and Tomorrow With Physiology. Cengage Learning. pp. 422–. ISBN 978-0-495-56157-6. Retrieved 7 June 2012.
7. Reed, C. Roebuck; Brainerd, Lee Wherry; Lee,, Rodney; Inc, the staff of Kaplan, (2008). CSET: California Subject Examinations for Teachers (3rd ed. ed.). New York, NY: Kaplan Pub. p. 154. ISBN 978-1-4195-5281-6. Archived from the originalon 6 October 2014. Retrieved 5 November 2015.
8. Phibbs, Brendan (2007). The human heart: a basic guide to heart disease (2nd ed.). Philadelphia: Lippincott Williams & Wilkins. p. 1. ISBN 978-0-7817-6777-4.
9. Betts, J. Gordon (2013). Anatomy & physiology. pp. 787–846. ISBN 1-938168-13-5. Retrieved 11 August 2014.
10. CA Mirkin and CM Niemeyer. Nanobiotechnology, I. Wiley-VCH, Weinheim, As i an J 2, 1363 (2007).Herzberg, F. (1968). One more time: how do you motivate employees? Harvard Business Review, January–February, pp 109–120.
11. .SHI Y. Superparamagnetic Nanoparticle for magnetic Resonance Imaging(MRI)Diagnosis. School of Chemical Engineering.(2006)
12. Varadan VK, Chen L, Xie J. NANOMEDICINEDESIGN AND APPLICATIONS OFMAGNETIC NANOMATERIALS ,NANOSENSORS AND NANOSYSTEMS. A John Wiley and Sons, Ltd, Publication. 2008.
13. .Thorek, D. L., Chen, A. K., Czupryna, J. & Tsourkas, A. Superparamagnetic iron oxide nanoparticle probes for molecular imaging. Annals of biomedical engineering 34, 23-38 (200
- 14.